

Nederlandsche Verzen en Nederlandsch Proza.

Pol de Mont, *Modernités* W. Hilarius, Almelo (zonder jaartal).

Een zeer goede bloemlezing uit de werken der voornaamste *poètes contemporains belges d'expression française* met een frontespice en vier portretten. Het boek is opgedragen aan den hoogleeraar dr. A. G. van Hamel te Groningen.

* * *

Bij G. J. Slothouwer te Amersfoort, verschenen *Indische Schetsen*, beelden uit het verleden, door Isoline (Mevrouw Scholting—Wijnstroom).

In dezen bundel komen heerlijke motieven voor, waarvan een echt letterkunstenaar zeker prachtige, aangrijpende novellen zou kunnen maken. Doch Isoline vertelt eenvoudig wat zij gezien en vernomen heeft in genoeglijken dames-briefstijl. Met dat al heeft het boekje ons wel geboeid en zelfs aan het fantazeeren gebracht.

Ja, dat Indië...!!

* * *

Eduard Punt Junior, humoristische roman door George Kepper, Gebr. E. en M. Cohen. Nijmegen-Arnhem (zonder jaartal).

Humoristische roman, 't is wezenlijk goed dat het er boven staat; uit zich zelf zou de lezer niet op het denkbeeld komen hem aldus te noemen. Eduard Punt, namelijk, wordt opgevoed door een akelige moeder en een onwaardigen vader in een miserabel, bekrompen omgeving. Hij leert een meisje kennen, (Constance) dat van deftige familie is, maar arm. Doordat hij ruzie maakt met een Jonker van wien haar vader afhankelijk is, verergert hij den toestand. Later verliest de vader van dat meisje zijn betrekking en hij sterft. Van dit alles verneemt Eduard Punt Jr. niemendal. Hij zoekt

maar ruzie met den jonker, die zijn vriendinnetje eens heeft beleedigd. Eindelijk duelleert hij met zijn vijand en wordt gewond. Constance komt hem bezoeken... Maar, zij is inmiddels gehuwd met een bejaard heer. Eduard neemt zich nu voor naar Indië te gaan. En daarmee is het boek uit. Als dat nu humoristisch heeten moet, mag Joost weten wat luguber is.

Heel uitvoerig verteld zijn tooneeltjes, die ik op zichzelf helaas ook al niet grappig vinden kan. Walgelyk is deze episode: de heer Punt senior houdt het met Leentje de meid-huishoudster, wat zijn vrouw weet, maar niet wil zien, wordt op heeterdaad betrapt door zijn zoon en als die meid later een erfenisje heeft gekregen, schrijft de vader aan den zoon, die hem op overspel heeft betrapt, dat Leentje, den jongen man altijd gaarne heeft mogen lijden en Punt junior maar de wettige opvolger van zijn vader moest worden!!! Zoo iets ergerlijks wordt ons door den auteur kalm opgedischt als „humor.” Het lust mij niet meer van dit boek te zeggen. Het bovenstaande is al wèl!

* * *

Woordenschat, verklaring van woorden en uitdrukkingen, onder redactie van Taco H. de Beer en dr. E. Laurillard. 's Gravenhage. Haagsche Boekhandel en Uitgeversmaatschappij. 1897. Afl. 12.

Een woordenboek is niet altijd vermakelijk, doch meestal wel leerzaam. De *Woordenschat* der heeren De Beer en Laurillard is er op ingericht het een en het ander te wezen. We hebben deze aflevering dan ook met belangstelling doorgezien en zijn goed geluimd van *Madeira* tot *Mof* gekomen. Natuurlijk staan er